

સલામી સવારની..

જ્ઞાતિ-સમાજો, સરકાર સામે, પંગાઈ ખાય છે, સૌની નેતૃત્વને સત્તા માટે, દબંગાઈ થાય છે, ફૂટ્યાં છે અંકૂર તમે જ વાવેલા વિખવાદના - 'ભાવપ'ની માંદી ગાયને બહુ બગાઈ ખાય છે...

સુપ્રભાતમ્
સુરેષા પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

હાઈકુ

'રામ' ભૂલીને, સમાજો થયા હવે - 'દેવી'-પૂજક... (કાંગ્રેસ તરફી હવા)

'સત્તર પછી - મુજ વીતી, વિત સે -, બેન - નિસારો... ('વિજય ડગુમગુ')

ચિંતન

ગુણમદિ ગતિમધિ ધનવાન ચિરાન્તા શયતિ રક્ષતિ દરિદ્રી । મજજયતિ રજ્જુમભભસિ પૂર્ણઃ કુંભો ન ખતુ તુચ્છઃ ॥

પ્રામ થયેલા, મળેલા સદ્ગુણ-સંસ્કાર ને પણ ધનવાન પોતાના એક અવિચારી પગલાંથી તરત-ક્ષણવારમાં નષ્ટ કરી દે છે, પરંતુ ગરીબ સંસ્કારી માણસ કોઈ ભોગે ચારિત્ર્ય-સંસ્કારને સાચવી રાખે છે.

સુભાષિત રત્ન ભાંડાગારના બીજા પ્રકરણ 'સામાન્ય નીતિ'નો આ શ્લોક સમજાવવા રચયિતા દૃષ્ટાંત આપતા કહે છે - કુવામાં જલ લેવા નીચે ગયેલો કુંભ ભરાઈ જાય પછી જાણે તો પાણીમાં ડૂબે છે પણ સાથે થોડું દોરડું પણ ભીંજું-પવિત્ર કરે છે, પરંતુ ખાલી ઘડો જે માત્ર પાણી પર સીધો પડી તર્યા કરે છે તે ખૂબ તો ભરાયો નથી પણ તેની સાથે બાંધેલું દોરડું પણ કોરું જ રહે છે.

- સુવિચાર**
- સફળતાના ગગનમાં વિહરવા માટે પ્રબળ પુરુષાર્થ અને અતૂટ શ્રદ્ધાની પાંખો મેળવો - **સચ્ચિદાનંદ**
 - પોતાની જાતને જીતી શકનાર માનવી જીવનમાં કદી પરજાતિ થતો નથી - **જીવનસૂત્ર**
 - સર્વોત્તમ માણસનું નિર્માણ તેણે કરેલી મોટામાં મોટી ભૂલોમાંથી થાય છે - **એસ. ભદ્રાચાર્ય**
 - આ જીવન અને તેના સર્વ અનાંદો પેલા બુઝાતા દિપક જેવા ક્ષણિક અને નાશવંત છે - **રાજ ભાસ્કર**
 - નારી વિશ્વનું એન્જીન છે. પ્રેમ, શ્રદ્ધા અને સહયોગના ઈંધણ વગર આ એન્જીન સાત ડગલાં પણ આગળ વધી શકે નહીં - **કુંદલિકા કાપડિયા**
 - અનેક ભાવ એવા હોય છે, જે હૃદયમાં પ્રવેશતા નથી પણ હૃદયને તેમાં પ્રવેશવું પડે છે - **રજનીશ**
 - આજનું ઔષધ : તુલસીના પાનનો રસ પાંચ ટીપાં પાણીમાં નાખીને રોજ પીવાડાવવાથી બાળકના સ્નાયુ અને હાડકાં મજબૂત બને છે.

બોધકથા

આજકાલ આવડત, કૌશલ્યો, વફાદાર, નિષ્ઠાના પણ કરાર થાય છે અને વેચી મારવામાં આવે છે આને વિશ્વાસઘાત-ખૂટલાઈ-કમાણીની સ્વાર્થવૃત્તિ કહી શકાય. કોઈ બાબતની પેટંટ લઈ લેવી, કે કોઈ એક વ્યક્તિ તેનો કોન્ટ્રેક્ટ આપી દેવો તે આનું નામ.

એક ગામનો એક લુહાર ખેતીના ઓજાર બનાવતો હતો એ નિષ્ઠા અને પરમ પરિશ્રમની ખૂબ રસ લઈ બનાવતો આસપાસના ગામના ખેડૂત બે-બે ત્રણ વર્ષથી પોતાનાં સાધનો નોંધાવી જતા હતા. તેના હાથ નીચે કેટલાક યુવાનો પણ એ જ નિષ્ઠાથી કામ કરતા.

શહેરમાં હાઈવેના એક વેપારીએ તેની પ્રશંસા સાંભળી ત્યાં આવ્યો - અને કહ્યું તારી આવક અને વેંચાણ કિંમત કરતા તને બમણી રકમ આપીશ હવેથી તારાં ઓજાર મને એકલાને જ વેંચવાં. શહેરમાં મારું મોટું બજાર છે. ત્યાં હું માર્કેટીંગ દ્વારા આની સારી કિંમત પેદા કરીશ. તને તો ફાયદો છે જ ને?

લુહારે કહ્યું, મારા બાપા-દાદાના સમયથી ખેડૂતો મારી પાસેથી જ સાધન લે છે. તેમને હું દગો ન કરી શકું તેમનું શોષણ ન થાય એ મારી જવાબદારી છે હું મારાં કૌશલ્ય - પ્રામાણિકતા એમ વેંચી ન શકું!

હબાહબ કળજુગ હોસ્પિટલોમાં?

જનસાધારણ માટે ડોક્ટર એ જીવનદાતા ઈશ્વરનું જ હરતું ફરતું સ્વરૂપ ગણાતું રહ્યું છે. ઈશ્વર જીવન આપે છે, ડોક્ટરના ખોળે માથું મૂકી નિશ્ચિંત બની જતો હોય છે. ઘણી વાર દવા કરતાં પણ આ શ્રદ્ધા જ વધુ ફળથી જોવા મળે છે. ઘણી વાર દવા કરતાં પણ આ શ્રદ્ધા જ વધુ ફળથી જોવા મળે છે. આજે એકવીસમી સદીમાં પણ જનસાધારણની આ પરંપરાગત શ્રદ્ધા અશુભ રહેવા પામી છે. હજી આપણે ઘણાં દરદીઓના મોઢે અણુક-તમુક ડોક્ટરનો હાથ અડકતાં જ અડકું દરદ ગાયબ થઈ ગયાની વાત સાંભળીએ છીએ. અલબત્ત, એ શ્રદ્ધાનો જ ચત્કર છે. બીજી તરફ ભગવાન જેવા ડોક્ટરને ક્યારેક હવાન જેવો બનતો જોઈએ છીએ ત્યારે આ ઉમદા વ્યવસાય પ્રત્યે ભારે વિષાદ જન્મે છે. તાજેતરમાં બહુ જ જાણીતી કોર્પોરેટ હોસ્પિટલના એક ડોક્ટરે આઈસીયુમાં 3-૪ વ્યુનિટી સારવાર લઈ રહેલી મહિલા સાથે દુષ્કર્મ કર્યું હોવાની ઘટના બહાર આવી છે. ડોક્ટર સાથે અન્ય કર્મચારીએ પણ એ મહિલા દરદીની મજબૂરીનો ગેરલાભ ઉઠાવ્યો હોવાનું ચર્ચાઈ રહ્યું છે. બેઉની ધરપકડ થઈ છે અને ચોંકાવનારી બાબતોનો પર્દાફાશ થઈ રહ્યો છે. દુષ્કર્મનો આરોપી પાકિસ્તાનથી ત્રણ વર્ષની પરમીટ પર ભારતમાં નોકરી કરવા આવેલો હિંદુ ડોક્ટર છે. રાજ્યની ગુમચર એજન્સીને હોસ્પિટલનાં કેટલાક બીજા કેટલાક પાકિસ્તાની ડોક્ટરો પણ નોકરી કરી રહ્યાની બાતમી મળી છે. દેખીતાં કારણો સર રાજ્યનું ગૃહભાતું સક્રિય બન્યું છે. હિંદુ હોવાથી દુષ્કર્મ આચરનાર ડોક્ટર પાકિસ્તાનનો નાગરિક મટી જતો નથી. એ પોતાના દેશ માટે જાસૂરી પણ કરી શકે. આઈએસઆઈ આવા માણસો પાસે જ કામ લેવા દેવાયેલી છે. રઘુવીર ચૌધરીની નવલકથા 'સોમતીરથ' માં મહમૂદ ગઝની તીર્થયાત્રીના સ્વાંગમાં પોતાના દેશના હિંદુઓને મોકલીને જ હિંદુ મંદિરોના વૈભવની જાણકારી હાંસલ કરતો હોવાનું વર્ણન આવે છે. એટલે રાષ્ટ્રીય સુરક્ષાના મુદ્દે પણ આ ઘટના ઊંડી તપાસ માગી લે છે. બીજી તરફ હોસ્પિટલોમાં ફેલાઈ રહેલ

યેનકેન રીતે આ કંપનીના ખોટા કામોને નજરઅંદાજ કરશે તેવું બૌદ્ધિક વર્ગ તથા કાયદાકિય તજજ્ઞો અનુમાન કરશે. સરકાર આવી રીતે કોઈ કંપની કે સેવાને વિધિસર રીતે આશ્રય આપી શકે નહિ તે બંધારણીય હક્ક અને અધિકારની વિપરીત બાબત છે એક સમયે જ્યારે કાનૂની રીતે પણ વ્યાજબી હોવાનું અનુમાન કરવામાં આવે તો પણ અન્ય કંપની માટે તો તે સમાનતાનો ભંગ કરનાર જ ગણાય. જાહેર ક્ષેત્રની સરકારી સાહસ હોય તો હજુ આ પ્રશ્ન ઉભો ના થાય પરંતુ એક કોર્પોરેટ ગૃહ જ્યારે આ પ્રકારનો વ્યુહ અપનાવે તો હરિફ કંપનીઓ ચોક્કસ ભય પામે અને કાયદાકિય કાયદેસરતા ગેરકાયદેસરતાના આક્ષેપો લગાવી સરકાર સામે આંગળી ચીંધે તે સામાન્ય બાબત છે.

પ્રિવેન્શન ઓફ ઈમ્પોપર યુઝ એક્ટ ૧૯૬૦ મુજબ સરકારી હોદાનો નામનો જાહેરાતમાં દૂરઉપયોગ ના કરી શકાય

તાજેતરમાં એક ટેલીકોમ કંપનીના સીમ કાર્ડ લોન્ચિંગમાં ભારે હોદા થઈ અને માત્ર એક ફોટાએ આખી પ્રોડક્ટની બ્રાન્ડ વેલ્યુને રાષ્ટ્રીય બ્રાન્ડ વેલ્યુ તરીકે સરખાવી જાહેરાત કરી. કંપનીના ફાયદા માટે રાષ્ટ્રને સાથે જોડી દૂરઉપયોગ કર્યાની હકિકત સામે આવતા સમગ્ર વિશ્વમાં આ બાબતે ચર્ચા થઈ કે રાજદ્વારીના ફોટા કે નામનો ઉપયોગ એક કંપનીની પ્રોડક્ટના બ્રાન્ડ વેલ્યુ સાથે જોડી દૂરઉપયોગ ઉચીત છે કે કેમ? રાષ્ટ્રહિતના પ્રશ્ન ઉપર આ પ્રકારની જાહેરાતથી પૂર્ણવિરામ મુકાય કે અલ્પવિરામ? કોનો કયો રાષ્ટ્રપ્રેમ આનાથી સાબીત થાય? કે વ્યક્તિગત ફાયદા માટે રાજદ્વારીનો ગેરઉપયોગ થયો ગણાય? કંઈ કેટલાય કોર્પોરેટ એથીકના અને કાયદાના પ્રશ્નો ઉભા થાય એ સામાન્ય બાબત છે દરેક વ્યક્તિ જે સામાન્ય ભણેલ હોય તે પણ સમજી શકે કે આમા રાષ્ટ્રહિત કયાં આવ્યું? કે કોઈ એક કંપની સાથે દેશ નેતાને શું લેવા દેવા?

કાયદાની નજર ધ એમ્બલેમ એન્ડ નેમ્સ (પ્રિવેન્શન ઓફ ઈમ્પોપર યુઝ) એક્ટ ૧૯૬૦ની જોગવાઈઓનો દેખીતી રીતે જ ભંગ થયો ગણાય. કાયદાની નજરે અને જોગવાઈઓ મુજબ આ કંપનીનું અનુચીત પગલું ગણાય પરંતુ જ્યાં સુધી આવા રાજનેતા દ્વારા તેનો અસ્વીકાર ના થાય ત્યાં સુધી સામાન્ય પ્રજા કે અન્ય લોકો શું કરી શકવાના તે પ્રશ્ન ઉભો થાય.

કંપનીને વડાપ્રધાનની તસ્વીર છાપવાનો અધિકાર એક યા બીજી રીતે ગર્ભીત રીતે કે મુક સંમતીથી આપવામાં આવ્યો હોય તો પણ તે ન્યાઈક રીતે કાયદાકિય રીતે અયોગ્ય, ગેરબંધારણીય જ ગણી શકાય. સરકાર વિષયક અમુક નામ કે ચિત્રનો વ્યવસાયીક રીતે ખાનગી પેઢી કે કંપની દ્વારા ઉપયોગ કરવો એ બંધારણીય રીતે લોકોનો તે વ્યક્તિ કે સરકાર ઉપર મુકેલા વિશ્વાસના ભંગ સમાન છે. ખાનગી કંપની પોતાના વ્યક્તિગત સ્વાર્થ માટે પ્રોડક્ટની જાહેરાત માટે રાજનેતા કે રાજચીન્હનો ઉપયોગ કરી પોતાની કંપનીની શાખ કે આબરૂ વધારી જનમાસમાં ખોટા, ભ્રામક ખ્યાલોને પોતાની વગરની અસરકારતા સાબીત કરી કંપનીનો નફો વધારે તેમાં સમગ્ર ભારતનું જનહિત કેવી રીતે જળવાય? તેમજ આ પ્રોડક્ટની ઉપજથી સમાજહિતના કે જનઉપયોગમાં, સરકારી, અર્થસરકારી સંસ્થા કે લશ્કરની મદદનો શુભ હેતુ સંકળાયેલો હોવાનું કોઈ જ જગ્યાએ પ્રોડક્ટ એડમાં દર્શાવવામાં આવતું નથી.

કંપનીની પાછળ ચોક્કસ રાજયાશ્રય છુપાયેલ હોવાનું સ્પષ્ટ થાય તેથી સરકારી એજન્સી

કાલદો અને કાળૂન અશ્વિન ત્રિવેદી

સમગ્ર રીતે તેમના બાબત કંપની અને તેની બ્રાન્ડ વેલ્યુનું અવમૂલ્યન કરે છે તેમ પણ કહી શકાય. સત્તાધિશોનું કામ સર્વને સમાન લાભ, હક્ક અને તક આપી રોજગાર વધારવા પ્રોત્સાહન પુરું પાડવાનું છે પરંતુ તેવી કંપની સાથે પોતાનું નામ જોડવાનું સરકારનું પગલું અનુચિત કાયદામાં ગણી શકાય, બંધારણીય રીતે પણ તે અનુચિત ગણાય પરંતુ “જેનો રાજા જ વેપારી હોય તેની પ્રજા ભીખ માંગે” તે સર્વ સામાન્ય કહેવત છે જ.

કેટલીકવાર કોઈપણ પ્રોડક્ટની જાહેરાતમાં ફિલ્મ ક્ષેત્ર, રમતગમત ક્ષેત્ર કે રાજકિય ક્ષેત્રની અગ્રણી વ્યક્તિઓના નામની ભ્રામક જાળ ફેલાવી બ્રાન્ડીંગ કરવામાં આવે છે. જાહેરાતમાં જે અગ્રણીઓના ચિત્રો છપાય છે કે ભળતા નામ બોલાય છે તેમની મુક સંમતી હશે તેમ માનવામાં આવે છે કેટલીક ચિજવસ્તુના માર્કેટીંગમાં કેટલીય વખત સેલીબ્રિટીઓનો પોતાનો ઉદ્દેશ સિદ્ધ ના થાય તો વાંધા વિરોધ નોંધાય છે સરવાળે ધી ના ઠામમાં ધી પડી રહે છે.

પરંતુ તાજેતરની જીઓ કાર્ડની એડથી સરકારી નામ અને નેતાના ચિત્રનો ઉપયોગ કરવાથી સમગ્ર બાબતનો વિરોધ થતા એ સ્પષ્ટ છે કે બંધારણીય રીતે તથા કાયદાના પરિપેક્ષમાં **અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર**

વિદ્યા, પદ, પ્રતિષ્ઠા કે હોદા મેળવ્યા પછી સારા-ખરાબનો વિવેક ન ચૂકવો; વિનમ્રતાને જાળવી રાખવી!

જીવનમાં જડતા વગરની દેઠતા કેળવવાનું કપરું છે. નમાલાપણું નમ્રતામાં ન ભળી જાય તે માટે સતત જાગતા રહેવું પડે છે. અવિનયને પ્રવેશવા દીધા સિવાય વિદ્યાને જીવવધી એ પણ ઓછું મુશ્કેલ નથી.

- ગુણવંત શાહ

આજના સમયમાં આપણે બધે જ એવા પ્રકારનો એક સમૂહ જોયો છે કે જે ગારડિયા પ્રવાહ મુજબ સારા-નરસાનો ભેદ જોયા, જાણ્યા કે સમજ્યા વિના દરેક બાબતને ઉપરછલ્લું જ મૂલવે છે. વાતના ઊંડાણમાં જઈને તેને સમજવાની ન તો કોઈને કુરસદ છે કે ન તો કોઈ રસ! પોતાના મનમાં જે ગ્રંથિ બંધાયેલી હોય તેને જ સાચી માનીને ઘણીવાર વ્યક્તિ સાવ જડ વલણ રાખતા થઈ જતા હોય છે. પોતાની વાત પ્રત્યે દેઠતા કેળવવાની જરૂરી છે પણ દેઠ હોવું અને જડ બની જવું એ બંને વચ્ચેની પાતળી ભેદરેખાને જાણવી તેમજ સમજવી અત્યંત જરૂરી છે. ધર્મને લઈને આ પ્રકારનું વલણ સૌથી વધુ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. દરેક વ્યક્તિ પોતાની સ્વતંત્ર બુદ્ધિ તેમ જ સ્વતંત્ર વિચારસરણી ધરાવે છે માટે જે તે ધર્મ માટેની તેની દેઠતા જડતામાં ન પરિવર્તિત થઈ જાય તે ધ્યાનમાં રાખવું જરૂરી છે. કોઈ ધર્મ ક્યારેય કોઈને નુકશાન પહોંચાડવાનું કે હીન માનવાનું શીખવી શકે જ નહિ માટે જ્યારે જ્યારે ધર્મના કારણે કોઈ પણ પ્રકારનો વિવાદ સર્જાય ત્યારે માનવું કે વ્યક્તિમાં સમજણ વિનાની ધાર્મિક બાબતોની જડતા પ્રવેશી ચૂકી છે જેના પરિણામે તે આ પ્રકારનું નકારાત્મક કાર્ય કરવા પ્રેરિત થયા હશે! શ્રી સ્વામી સચ્ચિદાનંદ લખે છે તેમ,

‘મઠો, મંદિરો, આશ્રમો, છાપ્પનભોગ, સોનાના કળશો, સોના-ચાંદી મઠ્યા બારણાં અને બારસાખો, સામેયાઓ, ભવ્ય વરઘોડાઓ - આ બધું કોઈ પણ જો માનવતા ન હોય, તમારા જ ધર્મ તથા સમાજના અંગભૂત અનાથ બાળકો કે લાચાર વિધવાઓ માટે જો કાંઈ જ ન થતું હોય તો તે બધાં ધાર્મિક જડતાનાં ચિહ્નો છે.’

અન્ય એક બાબત અત્યારે આપણે સૌ અનુભવી રહ્યા છે તે છે મહોરા પહેરીને જીવવાની રીત. બહારથી બધું જ સુંદર, સજ્જ અને સુશોભિત છે જ્યારે અંદરથી જાણ-શીર્ષા ખંડેર જેવું ભયાનક! પહેલાના શિક્ષકો અને વડીલોને આપણે કહેતા સાંભળ્યા છે કે ‘સોટી વાગે ચમચમ વિદ્યા આવે ઝમઝમ’ પરંતુ, હવે માતા-પિતા, શિક્ષકો કે અંગત સંબંધીઓ પણ સાચી વાત કહેતા અચકાય છે. નમ્ર બનવાની આડશમાં કયાંક એક પ્રકારનું નમાલાપણું પ્રવેશી ગયું છે. દરેક વ્યક્તિ, દરેક સંબંધમાં જે - તે વ્યક્તિને સંબંધિત વાત તેને મોઢામોઢે કહી શકતી નથી. દરેકને બીજાને સારું લાગે તેવી ખોટી વાહ-વાહ અને પ્રશંસા કરવામાં જ રસ છે તેવું નથી પણ ધીરે-ધીરે આ પ્રકારની કુટુંબ તેમના જીવનનો, તેમના સ્વભાવનો જ એક ભાગ બની ગઈ છે તેનો તેમને ખુદને પણ ખ્યાલ રહેતો નથી. ઉલ્ટું, તેને એકલો પાડી દઈને તેની હાંસી ઉડાવવામાં આવે છે. વોટ્સએપ પર હમણાં એક વાત ખૂબ ફરતી થઈ છે કે,

‘અમારી ખામી અને ખુબીની વાત અહીં અમને જ કરજો, કેમ કે અમારી બીજી કે શાખા નથી..’

ઈશ્વરે ખુદ પોતે જ એ બાબતનું ખાસ ધ્યાન રાખ્યું છે કે એક જેવા બે વ્યક્તિઓ બનાવ્યા જ નથી. દરેક વ્યક્તિને ઘડવા માટેની તેની પાસે અલગ ‘ડાઈ’ અલગ ‘મોડલ’ હોય છે અને એકવાર આ એક ‘મોડલ’ વાપર્યા પછી તે ફરી ક્યારેય તેને રીપીટ પણ કરતો નથી. માટે દરેક વ્યક્તિ એકબીજાથી અલગ જ હોવાની તે અત્યંત સાહજિક અને સ્વાભાવિક છે. જે વાત એક માટે યોગ્ય હોય તે અન્ય માટે ન હોય તેમ પણ બને માટે કોઈ પણ વ્યક્તિને એકસરખી રીતે ન મૂલવીએ તે જ જરૂરી છે અને છતાં જો કોઈ બાબત કયાંક ખટકે તો તે મોઢામોઢે કહેવાની હિંમત પણ કેળવીએ અને જે કહી રહ્યું છે તેની નિયતને સમજવાની કોશિષ કરીને તેને સાંભળવાનું થયું પણ વિકસાવીએ તે અત્યંત આશ્ચર્યક છે.

ત્રીજી અને આવી જ મહત્વની બાબત છે વિદ્યા, પદ, પ્રતિષ્ઠા કે હોદા મેળવ્યા પછી પણ સારા-ખરાબનો વિવેક ન ચૂકવો; વિનમ્રતાને જાળવી રાખવી! આપણે હંમેશા આ બાબત જોઈ તેમ જ અનુભવી છે કે વ્યક્તિમાં વિદ્યા મેળવતી વખતે જે વિનય, વિવેક અને નમ્રતા હોય છે તે વિદ્યા મેળવ્યા પછી વધવાને બદલે કમશઃ ઘટતી જાય છે. તેનામાં એક પ્રકારનો ધર્મડ અને મિથ્યાભિમાન અજાણતાં જ

પ્રવેશી જાય છે અને તેના કારણે ઘણીવાર વ્યક્તિનું સામાજિક કે આર્થિક અધઃપતન થઈ જતું હોય છે. આ નુકશાન એ કોઈ વ્યક્તિગત નુકશાનમાત્ર નથી. પરંતુ, લાંબા ગાળે આ પ્રકારનું વર્તન કરનારા લોકો આપણી સમાજવ્યવસ્થાને ખોરવી દેતા હોય તેવું પણ જાણમાં આવે છે. અંગ્રેજી કવિ વર્ડ્ઝવર્થે પોતાની બહેન ડોરોથી સાથે સ્કોટલેન્ડ ગયા ત્યારે ફરવા નીકળ્યા. ખેતરમાં એક કિસાન કન્યા લણણી કરતી જાય અને ગીત ગાતી જાય. વર્ડ્ઝવર્થને તેની ભાષા, તેનું ગીત બિલકુલ સમજાયું નહીં પણ જે મસ્તીથી એ કિસાન કન્યા ગીત ગાતી હતી એનાં સ્પંદનો કવિતા સંવેદનશીલ ચિત્તને અસર કરી ગયાં. ભાષાનો અંતરાય ખરી પડ્યો અને વર્ડ્ઝવર્થે એ લણણી કરનારી કન્યા ઉપર એક કવિતા લખી જે પ્રખ્યાત છે. એ કવિતાનું શીર્ષક છે : ‘સોલિટરી રીપર’ એમાં વર્ડ્ઝવર્થે કહે છે કે, એ કિસાન કન્યાની મધ્યાદ્યા જાળવજો, એને કોઈ ડિસ્ટર્બ કરતાં નહીં. એ એની મસ્તીમાં મસ્ત છે. ગાતી જાય છે, કામ કરતી જાય છે. એને તમારી હાજરીથી ખલેલ પહોંચાડશો નહીં. પછી વર્ડ્ઝવર્થે એમાં એક પંક્તિ લખે છે :

‘રટોપ હીયર, ઓર જે-ટલી પાસ. કાં તો અહીં થોભો અદબપૂર્વક, કાં તો શાંતિથી ખલેલ પહોંચાડ્યા વિના પસાર થઈ જાવ.’ વિદ્યા મેળવવાની સાથોસાથ વિનયને પણ જાળવી રાખવાનું આનાથી ઉત્તમ કોઈ ઉદાહરણ ન આપી શકાય. તો આપણે પણ આ પ્રકારની સભાનતા આપણામાં કેળવીએ તે અત્યંત આવશ્યક છે.

- nehalgadhavi101@gmail.com

ભારતીય ઈતિહાસના નાયકોને બદનામ કરવાનાં કરતૂત

એ પછી પ્રકાશિત અને અમારા ઘરે જ લેવાયેલી મુલાકાત વાંચીને ઈતિહાસ અને રાજયશાસ્ત્રના પ્રાધ્યાપક રહેલા કટારલેખક સંઘવીએ કહ્યું હતું : ‘રાજીવ તો ૧૦૦ વર્ષ પહેલાં ગુજરી ગયેલી વ્યક્તિને ૧૦૦ વર્ષ પછી જન્મેલી વ્યક્તિ સાથે મુલાકાત કરાવે છે.’ જોકે રાજીવની વાહકટા એવી હતી કે એ ઉપજાવી કાઢેલાં તથ્યોને એવી ગળયટી શૈલીમાં રજૂ કરે કે ત્રણ કલાક સુધી કોઈ શ્રોતા આધોપાઠો થવાનું નામ ના લે. નવેમ્બર ૨૦૧૦માં રાજીવનું છત્તીસગઢના ભીલાઈ ખાતે હાઈએટેકથી અવસાન નીપજ્યું ત્યારે એનું આળ બાબા રામદેવ પર નાંખવાનો પ્રયાસ થતો રહ્યો હતો. રાજીવે રામદેવને પણ એકસ્પોઝ-શ્રેણીમાં આવરી લીધા હતા. આ યોગગુરુએ મીડિયામાં સ્પષ્ટતા કરી હતી કે રાજીવ હકીકતમાં હાઈએટેકથી મૃત્યુ પામ્યા છતાં એક કોંગ્રેસીનેતા આ પ્રકરણ સાથે મારું નામ જોડવા માંગે છે. રામદેવે એ કોંગ્રેસીનેતાનું નામ ક્યારેય જાહેર કર્યું નહોતું.

રાજીવ દીક્ષિતનાં આજે યુ-ટ્યુબ પરનાં તમામ વ્યાખ્યાનોમાં રજૂ થયેલી બાબતો ચકાસવાની અને એમને ઐતિહાસિક તથ્યોની એરણે નાણી જોવાની આવશ્યકતા હોવાનું અમને નેહરુ-ઝીણા-એંડવિના વિષયક ઉપરોક્ત વ્યાખ્યાન પરથી વર્તાયું હતું. નેહરુને એંડવિનાએ એઈડ્સનો સંપર્ક કરાવ્યાનો દાવો કરનાર રાજીવ દીક્ષિત કરે છે. તત્કાલીન બ્રિટિશ રાજીસરોય અને પાછળથી ગવર્નર-જનરલ થયેલા લોર્ડ લુઈસ માઉન્ટબેટનની પત્ની એંડવિના માઉન્ટબેટનને એ ભારત અને પાકિસ્તાનના ભાગલા માટે નિષાંધક પરિભળ ગણાવે છે. એંડવિના સાથેના નેહરુના ‘વહોટોનિક લવ’ની વાત તો જાણીતી છે. નેહરુ-એંડવિના સાથે મળીને ધૂમ્રપાન કરતાં હોવાની અને એમની વચ્ચે મૈત્રી હોવાની વાત અજાણી નથી, પરંતુ રાજીવના કહેવા મુજબ એંડવિના એટલી ચાલાક હતી કે લંડનમાં હેરિસ કોલેજમાં તેના બે સહાધ્યાયી પંડિત જવાહરલાલ નેહરુ અને મોહમ્મદ અલી ઝીણાને એકસાથે નચાવતી હતી.

માઉન્ટબેટનને ભારત મોકલવાનું નક્કી થયું એના થોડા સમય પહેલાં જ બ્રિટિશ ગુમચર સંસ્થાએ એંડવિના સાથે લુઈસ(ડિકી)નાં ‘નામકે વાસ્તે’ લગ્ન કરાવી દીધાં. એ બેઉ જણે ક્યારેય એક રાત શયનખંડના પલંગ પર સાથે ગુજરી નહીં હોવાનો પણ દીક્ષિતનો દાવો હતો.ઉત્તરપ્રદેશના અલીગઢ પાસેના ગામમાં જન્મીને ૪૦ વર્ષની વયે મૃત્યુ સમયે ગાંધીજીના સેવાગ્રામમાં રહીને આઝાદી બચાવે આંદોલનથી લઈને ભારત સ્વાભિમાન આંદોલન સુધીના કાર્યકર્મો હાથ ધરતા રહેલા સ્વદેશીના સૂત્રધાર રાજીવની વાતોને નીરશ્રીર કરવાની પદવી મેળવી હતી.

હકીકતમાં એ નર્મ્ય જુદાણું છે કે નેહરુ, ઝીણા અને એંડવિના એક જ કોલેજમાં સહાધ્યાયી હતાં અને બેઉને એંડવિના નચાવતી હતી. હંરોની શાળા પછી નેહરુ કેમ્બ્રિજની ટ્રિનિટી કોલેજમાં ભણ્યા. નેચરલ સાયન્સીસમાં સ્નાતક થયા પછી તેમણે ‘ઈનર ટેમ્પલ’માં થી બેરિસ્ટરની પદવી મેળવી હતી. ઝીણા તો મૅટ્રિક પણ નહોતા થયા. લંડન ધંધાર્થે જ ગયા હતા અને ત્યાં બેરિસ્ટર થવાનું સૂઝ્યું એટલે ખાસ મંજૂરી લઈને ‘લિંકન્સ ઈન’ માંથી તેમણે બેરિસ્ટરની પદવી મેળવી. સ્ટેન્લી વોલ્પર્ટ જ નહીં, સલીમ કુરેશીએ પણ ઝીણાના જીવન વિશે પ્રકાશિત કરેલા ગ્રંથો સ્પષ્ટ કરે છે કે ઝીણા ક્યારેય લિંકન્સ ઈન સિવાય લંડનમાં અન્યત્ર ભણ્યા નથી. એંડવિના ક્યારેય કોઈ કોલેજમાં ભણ્યા ગઈ જ નથી!

એંડવિના સિન્થિયા એનેટી એશલે તો કોન્જર્વેટિવ મેમ્બર ઓફ

પાર્લામેન્ટ રહેલા વિલ્હેડ વિલિયમ અંશલેની સૌથી મોટી દીકરી હતી. એને નાના તરફથી પણ બેસુમાર દોલત વારસામાં મળી હતી. આ એંડવિનાનાં લગ્ન હજારો લોકોની હાજરીમાં ૧૮ જુલાઈ ૧૯૨૨ના રોજ, રાજવી પરિવારના મહાનુભાવોની પણ ઉપસ્થિતિમાં, લુઈસ માઉન્ટબેટન સાથે થયાં હતાં; લોર્ડ માઉન્ટબેટને ૨૦ માર્ચ ૧૯૪૭ના રોજ ભારત આવવાનું હતું એના થોડા વખત પહેલાં નહીં! લોર્ડ અને લેડી માઉન્ટબેટન ભારત આવ્યાં ત્યારે ૧૯૨૯માં જન્મેલી તેમની નાની દીકરી પમેલા પણ સાથે આવી હતી. મોટી દીકરી પેટ્રિશિયા ૧૯૨૪માં જન્મી હતી. લોર્ડ અને લેડી માઉન્ટબેટનની નાની દીકરી પમેલાએ આત્મકથામાં પોતાની માતાના નેહરુ સાથેના પ્રેમસંબંધોની વાત ખૂબ મોકળાશથી લખ્યા છતાં બંને વચ્ચે ક્યારેય સેક્સ સંબંધ બંધાયાનું નકાર્યું છે. રાજીવ દીક્ષિતે કોણ જાણે કયાંથી શોધી કાઢ્યું કે એંડવિનાએ નેહરુને એઈડ્સની ભેટ આપી હતી. નેહરુને એઈડ્સ ભેટમાં મળ્યો તો પછી ઝીણાને દીપી કેમ?

ભારતના વિભાજન માટે એંડવિનાએ નેહરુ અને ઝીણા બેઉ સાથેની અશલીલ તસવીરોને આગળ કરીને ‘સહી કરો નહીં તો ટાઈમ્સ ઓફ ઈન્ડિયામાં છપાવી દઈશ’ એવી ધમકી આપી બેઉને બ્લેકમેઈલ કરીને ભાગલા માટેના દસ્તાવેજ પર સહીઓ કરાવી લીધાનાં ચમત્કારિક તથ્ય રાજીવ દીક્ષિત આગળ ધરે છે. હકીકતમાં રાજીવ જે તારીખે એંડવિનાએ નેહરુના હસ્તાક્ષર કરાવ્યાનું કહે છે(૩ જુલાઈ ૧૯૪૭) એ પૂર્વે તો સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલે વી.પી.મેનનની ભાગલાની યોજના માઉન્ટબેટન મારફત કબૂલ રાખી હતી. ૩ જૂન ૧૯૪૭ના રોજ તો લોર્ડ માઉન્ટબેટને સત્તાવાર રીતે ભાગલાથી ભારત સંઘ તથા પાકિસ્તાન સંઘ થશે અને દેશી રાજ્યો બંનેમાંથી કોઈ એક સાથે જોડાઈ શકે અથવા સ્વતંત્ર રહી શકે તેના નિર્ણય

અતિતની આજ
ડો. હરિ દેસાઈ

અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર

